

VELDIG VELSPILLENDE PLATESNURRER

Rega er en av de mest kjente platespillerprodusentene, og selger i dag et imponerende antall platespillere, og alt lages mer eller mindre for hånd på deres fabrikk i England.

Tekst: [Håvard Holmedal](#)

Jeg har vært på noen fabrikker opp gjennom tidende, men ble likevel overrasket over mengden håndarbeid som ble gjort, men som også skulle til, for å få enda en ferdig platespiller opp i en eske og sendt av gårde til en av deres mange distributører. Det går avgjort fleste av budsjett-spillerne, og det er kanskje noen som glemmer at Rega også har flere imponerende spillere også når du som kunde beveger deg litt opp i pris.

Veier nesten ingenting

Det er absolutt mulig å forstå at de som er ute etter en platespiller, gjerne vil ha noe som ser tungt, massivt og stødig ut, og som kanskje er i materialer som både er og ser imponerende ut.

Blankpusset rustfritt stål eller kobber, og massivt treverk eller akryl er toft. Det innrømmer jeg gjerne. De spillerne gjør seg selvsagt ekstra godt på øverste hylle i hifi-racket, og er flotte å vise frem til både naboer og venner. Noen mener også at platespillerne må ha mye vekt for at de skal spille skikkelig bass, og bevege seg helt ned i basskjelleren. Og der er de i godt selskap. Det er flere produsenter som insisterer på det samme, og som har dette som en dypereleggende strategi for alt de lager.

Rega lager derimot sine spillere ut fra en helt annen filosofi. Tungt og massivt står ikke på noen oppskrifter du finner på fabrikkens til Rega. Der skal det være så lett som det nesten er mulig å få

det, men også så avstivet som mulig. Det gjør at de går mot omtrent alt av etablerte sannheter i platespillerbransjen, men det er jo ikke bare slik at Rega hevder de har rett. Det er mye som tyder på at de har funnet en helt annen vei som også fungerer.

Ser du på plinten til Planar 8 er det umulig å ikke legge merke til at dette er skåret ned til beinet. Strengt tatt er det ikke noe mer masse her enn det absolutt må være. Du må ha minst tre føtter, en armbase og et solid sted å feste lageret som plate-tallerkene snurrer på. Bortsett fra det er alt skåret vekk. Jeg har kjent på vekten til kun plinten, og den er utrolig lett og faktisk omtrent en tredjedel lettere enn den forrige modellen RP8, men den er likevel utrolig vanskelig å brette. Den sandwich Rega har laget med en skumkjerne og to lag med beinhardt laminat holder en imponerende mekanisk stabilitet.

Mellom armen og lageret er det også to identiske avstivninger – en på undersiden og en på oversiden. Disse er laget i et materiale som kalles Phenolic Resin, og har som oppgave å hindre opplagring

av energi som skaper uønskede resonanser, som så resulterer i forvrengning.

Platespilleren har en jobb, og det er at pickupen skal bevege seg i rillene med minst mulig påvirkning utenfra. Det ideelle er selvsagt ingen påvirkning, men da ser spillerne ut som boreplattformer og koster en årslønn. Vibrasjoner i tallerkenen, lageret, motoren, armen og i selve pickupen, vil fanges opp av nåla og overføres til forsterkeren din. Det er en grunn til at dyrere spillere låter stillere, klarere, mer presist og mer gjennomsliktig, samtidig som de har mer dynamikk og ikke minst mektigere bass.

Armen er en RB880 og er laget lokalt, og satt sammen hos Rega. Der blir også lagrene nådeløst sjekket og så strammet til en ekstrem toleranse. Vi snakker om en nøyaktighet på en tusendels millimeter, eller noe, for at nåla skal gå helt presist i rillene.

Tallerkenen er av laminert glass og har tre lag. Med det meste av massen lagt i ytterkant slik at tallerkenen blir minst mulig følsom for eventuelle hastighets-variasjoner i motoren.

Pickup

Det er ikke bare å skifte pickup for å få bedre lyd, det går en klar grense for hvor god pickup det er noen mening å kjøpe på en rimelig platespiller. Det er noen som blir meget overrasket over hvor bra virkelig gode platespillere kan få helt ordinære platespillere til å låte når du klarer å utnytte hele potensialet til den påmonterte pickupen.

På denne spilleren sitter det en Rega Ania. Det er en MC-modell som er basert på de dyrere modellene Apheta 2 og Aphelion. Ania er en ny modell hvor kroppen er støpt i en blanding av polymer og glass, noe som ligger nær egenskapene til de utfreste aluminium-husene til Apheta og Aphelion, men som koster mindre å lage. Spolen er viklet for hånd. Det høres jo litt utrolig ut når du samtidig vet at denne tråden er omtrent halvparten av et menneskehår, og ryker bare du puster litt hardt på den. Men det går altså an etter at man har øvd noen uker! Nåla sitter mot en liten, men kraftig neodymium-magnet.

Motorstyring

Platespilleren kommer med en Neo strømforsyning. Den justeres for hånd slik at motoren får minst mulig vibrasjoner, uansett hvor den kobles til, og den er unik for hver enkelt motor. Den passer selvsagt også på hastigheten. En spiller som går litt for sakte vi senke pitch eller tonehøyen til musikken, og det er veldig lite som skal til for at den oppfattes treg og tung. Går den ørlite for fort øker tonehøyden, og her er det små marginer for musikken høres både tynn og oppjaget ut. Men det er små hastighetsvariasjoner opp og ned som er verst. Vi har hatt platespillere til veldig mange penger inne hvor vi oppfatter en slags vibrato, selv om det er veldig små hastighetsforskjeller begge veier. +/- 1 prosent gir for eksempel 8Hz forskjell på laveste til

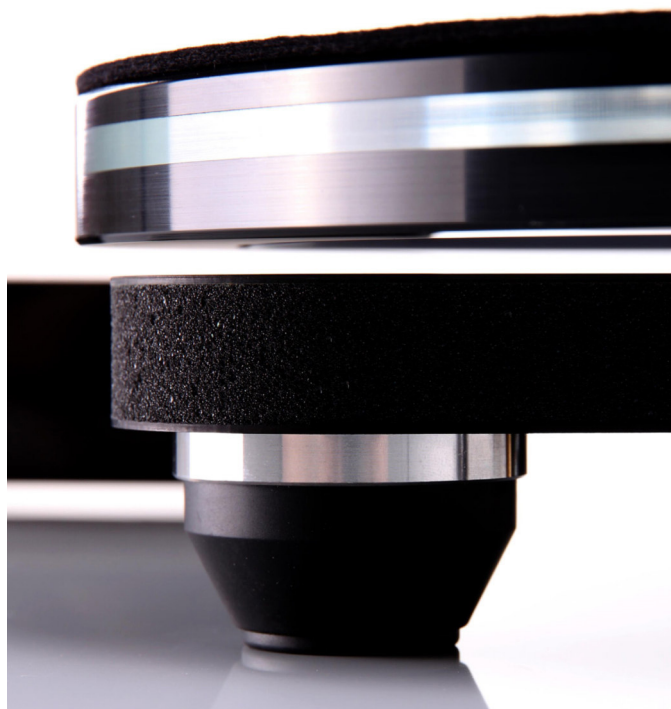
høyeste hastighetspunkt ved 400Hz. Hvis du ikke tilhører den ørlille delen av befolkningen som er fullstendig tonedøv, er dette lett hørbart.

Lyden

Når du løfter denne spilleren ut av esken, er det lett å tenke seg at dette ikke fungerer. At musikken blir for sped og at den mangler tyngde og slagkraft. Men det viser seg fort at det ikke er tilfelle.

Pickupen sjekkes, vekten måles nøyaktig med stiftvekt, og hastigheten måles med kalibrerings-skive. Det er noen som hevder at årsaken til at Rega høres så engasjerende og rytmiske ut, er at de rett og slett går for fort, men det stemmer rett og slett ikke. Denne spillerens hastighet er innenfor 0-komma omtrent ingenting, og det er også der Rega hevder den er. Hver spiller blir målt før de pakkes, og de som ikke oppfører seg slik de skal, får en mekanisk, og hva vet jeg, kanskje får den også en verbal overhaling, på stedet.

Allerede med en gang nåla til Ania-pickupen treffer rillene er det åpenbart at svært lette spillere kan spille bass, men det er ikke bare at bassen virker godt balansert og dyp, men også kjapp, presis og godt kontrollert. Jeg har testet flere andre modeller fra Rega, og de skiller seg ut ved å ha flott rytmisk fremdrift og et ganske engasjerende

og friskt lydbilde. Det har denne også, men det er ingen ting som virker forsert, og lydbildet er presist og godt fokusert, og balansert slik jeg mener det skal være. Det er ikke for langt frempå, men har likevel en rytmisk presisjon som jeg ikke nødvendigvis finner på andre modeller i og under samme prisklasse. Bassen er nevnt, men der spilleren først og fremst skinner er i mellomtoneområdet. Det er dynamisk og levende, svært gjennomiktig og det fremstår med en klarhet som jeg tror veldig mange vil bli overrasket over at kommer fra en platespiller. Nå er det ikke slik at stemmer og akustiske instrumenter blir fremhevet mer enn de skal. De er bare så imponerende livlige og naturlige der de fremstår nydelig og tydelig opptegnet i lydbildet.

Diskanten er lett og luftig, og gjør at hele lydbildet blir åpent og lekkert med flott oppløsning og masse detaljer.

Det som gjør den såpass rytmisk og presis, er først og fremst et resultat av at det kan trekkes en veldig presis vertikal tidslinje mellom det som skjer i bassen, via mellomtonen og helt opp til den øverste diskanten. Hele orkesteret spiller på lag, og det høres ut som det er en virtuell dirigent inne i bildet som har absolutt kontroll.

Den nye Ania-pickupen gjør åpenbart jobben sin på fremragende vis, og helt uten å bli spiss eller for skarp i klangen, henter den frem alt du noensinne kommer til å høre av detaljer fra en plate-rille. Den gjør det med en letthet og en oversikt som er ganske imponerende. Vi snakker tross alt ikke om ypperste highend-klasse, men er likevel i et område kvalitetsmessig som gjør at det å kjøpe noe som er merkbart bedre på alle områdene, kommer til å koste vesentlig mer penger. Det første skrittet er kanskje å gå for en dyrere Rega-pickup, og kjøpe spilleren med Apheta, men allerede der hopper prisen opp en håndfull tusenlapper, og så behøver du kanskje å kjøpe deg enda en klasse opp på en RIAA for at kombinasjonen skal virke «fornuftig».

Totalopplevelsen er at denne spilleren er en balansert og godt sammensatt pakke. Du blir sittende å lytte til og nyte musikk istedenfor å lytte etter feil, for det er egentlig ingen åpenbare feil i form av manglende åpenhet, ubalanser eller for den saks skyld sviktende bass. Ja, en Technics SL1200 har et tyngre fundament helt der nede i bunnen av bassområdet, men den oppfattes også som anelsen langsommere i tresponsen, og mangler litt av den svært livlige spillemåten til Rega. Technics er en utmerket spiller, så det er sagt, men kommer ikke helt opp til Rega Planar 8 når det gjelder spilleglede og entusiasme.

Konklusjon

Jeg tenker at denne spilleren er til for at de som i utgangspunktet kunne tenkt seg en litt rimeligere platespillere, har noe å strekke seg etter. Med en Rega Planar 8 i racket, og en bra RIAA, er du veldig nær highend-himmelen uten at det koster de samme pengene. Det er vel drøyt å hevde at dette er en budsjettspiller, men kanskje den om ikke annet kunne fått merkelappen «highend på budsjett»?

VI LIKER:

- Levende og entusiastisk
- Stort og åpent lydbilde
- Nydelig fokus og perspektiv
- Lett å få til å spille

VI LIKER IKKE:

- Krever eget veggstativ hvis den skal opp på veggen
- Du kjøper deg ikke en Planar 8 for å pynte opp i stua

STEREO+ MENER: Rega Planar 8 er en strålende balansert platespiller med en helt unik evne til å skape musikalsk engasjement og spilleglede.

KARAKTERER

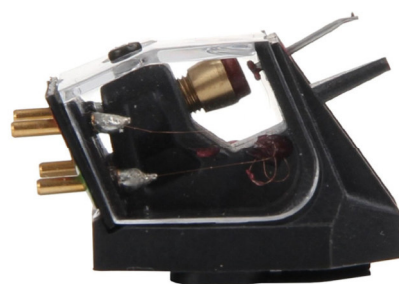
Brukervennlighet/fleksibilitet

Kvalitetsinntrykk/design

Lydkvalitet/pris

Rega Planar 8

PRIS: Kr. 29.995.- m/Ania
IMPORTØR: Mono AS
LINK: www.mono.no